

Ένας στους τρεις ασθενείς σε κατάσταση «φυτού» μπορεί να ανακάμψει

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ένας στους τρεις ασθενείς σε κατάσταση «φυτού», που δεν δείχνει σημάδια συνείδησης επί τουλάχιστον έναν χρόνο, στην πραγματικότητα έχει κρυμμένη δυνατότητα να αποκτήσει και πάλι στο μέλλον έστω μία μερική επαφή με το περιβάλλον.

Ένας στους τρεις ασθενείς σε κατάσταση «φυτού», που δεν δείχνει σημάδια συνείδησης επί τουλάχιστον έναν χρόνο, στην πραγματικότητα έχει κρυμμένη δυνατότητα να αποκτήσει και πάλι στο μέλλον έστω μία μερική επαφή με το περιβάλλον.

Αυτό αποκάλυψε μια νέα βελγική επιστημονική έρευνα, που χρησιμοποίησε την απεικονιστική τεχνική της τομογραφίας εκπομπής ποζιτρονίων (PET) για να προβλέψει ποιοι ασθενείς μπορούν τελικά να ξαναβρούν τη συνείδησή τους, «ξυπνώντας» από τον παρατεταμένο «ύπνο» τους- μία ελπίδα που αφορά και την περίπτωση του Μίκαελ Σουμάχερ, ο οποίος βρίσκεται σε κώμα από τον Δεκέμβριο του 2013.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον καθηγητή Στίβεν Λορεϊ του Πανεπιστημίου της Λιέγης, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο ιατρικό περιοδικό «The Lancet» σύμφωνα με τους «Τάιμς της Νέας Υόρκης», τη βρετανική «Γκάρντιαν» και το

«New Scientist» για πρώτη φορά δοκίμασαν κλινικά τη διαγνωστική αξιοπιστία δύο εναλλακτικών τεχνικών εγκεφαλικής απεικόνισης, της τομογραφίας εκπομπής ποζιτρονίων (PET) και της λειτουργικής μαγνητικής απεικόνισης (fMRI), και τις συνέκριναν με την κλασική διαγνωστική μέθοδο των νευρολογικών-συμπεριφορικών δοκιμασιών.

Η κλινική δοκιμή σε βελγικό νοσοκομείο διήρκεσε τέσσερα χρόνια και έγινε συνολικά σε 126 ασθενείς «φυτά» που είχαν μεταφερθεί εκεί από πολλές χώρες της Ευρώπης.

Όπως διαπιστώθηκε, η τεχνική PET υπερτερεί σε ακρίβεια, στο να διακρίνει τους ασθενείς που είναι πράγματι «φυτά» (με πολύ μικρή δυνατότητα να «ξυπνήσουν»), από εκείνους που έχουν διατηρήσει μια κρυμμένη οριακή συνειδητή κατάσταση και άρα έχουν μεγαλύτερη δυνατότητα μελλοντικής ανάκαμψης. Η PET είχε διπλάσιο ποσοστό επιτυχίας 93%, έναντι μόνο 45% της fMRI, όσον αφορά τη διάγνωση της «οριακής συνειδητής κατάστασης» σε έναν ασθενή, ενώ ήταν επίσης ανώτερη (με επιτυχία 74% έναντι 56% της fMRI) όσον αφορά την ακριβή πρόβλεψη για την ανάκαμψη ενός ασθενούς μετά από ένα έτος.

Είναι αξιοσημείωτο ότι ένας στους τρεις (13 στους 41) από τους ασθενείς που είχαν προηγουμένως διαγνωστεί με βάση την παραδοσιακή μέθοδο ως «φυτά» (έχοντας πλήρη έλλειψη ανταπόκρισης στο περιβάλλον), όταν ελέγχθηκαν με την τεχνική PET, αποκαλύφθηκε ότι είχαν κρυμμένη εγκεφαλική δραστηριότητα, ενδεικτική ενός ορισμένου βαθμού «κλειδωμένης» συνείδησης. Οι περισσότεροι (εννέα) από αυτούς τους 13 ασθενείς-φυτά, τελικά όντως «ξύπνησαν», τρεις πέθαναν από άλλες αιτίες και μόνο ένας παρέμεινε ακόμη σε «φυτική» κατάσταση.

«Επιβεβαιώσαμε ότι ένας μικρός αλλά όχι ασήμαντος αριθμός ασθενών που δεν ανταποκρίνονται στα εξωτερικά ερεθίσματα, διατηρούν ένα επίπεδο εγκεφαλικής δραστηριότητας συμβατό με την επίγνωση» δήλωσε ο Στίβεν Λορεϊ. Όπως επισήμαναν και άλλοι επιστήμονες στο ίδιο ιατρικό περιοδικό, μετά τα νέα ευρήματα δεν είναι δυνατό να εμπιστεύεται κανείς μόνο την παραδοσιακή διάγνωση, γι' αυτό θα πρέπει να γίνεται πλέον και απεικονιστικός έλεγχος με την μέθοδο PET.

Ανέκαθεν ήταν δύσκολη υπόθεση για τους γιατρούς η διάγνωση της ακριβούς εγκεφαλικής-νοητικής κατάστασης ενός ασθενούς με πιθανά αυτόματα νευρολογικά ανακλαστικά (ρεφλέξ), αλλά χωρίς καμία συνειδητή ανταπόκριση στο περιβάλλον. Εκτιμάται ότι σχεδόν στο 40% τέτοιων περιπτώσεων (πχ λόγω σοβαρού εγκεφαλικού οιδήματος), δεν γίνεται η σωστή διάγνωση ή πρόγνωση, ούτε για την τωρινή, ούτε για την μελλοντική κατάστασή τους.

Η νέα ακριβέστερη, αλλά και πιο δαπανηρή, διαγνωστική μέθοδος PET μπορεί να

καταγράψει τον μεταβολισμό της γλυκόζης, άρα και της εγκεφαλικής δραστηριότητας, αλλά μέχρι σήμερα χρησιμοποιείται συνήθως για τη διάγνωση του καρκίνου.

Εφόσον η αξιοπιστία της επιβεβαιωθεί και από μελλοντικές κλινικές δοκιμές, αναμένεται να αναζωπυρώσει και διάφορα διλήμματα βιοηθικής φύσης, ιδίως κατά πόσο θα πρέπει να σταματά η μηχανική υποστήριξη σε όσους ασθενείς φαίνεται πλέον και από την απεικονιστική διάγνωση ότι δεν έχουν καθόλου ίχνη συνείδησης. Διάσημη, εν προκειμένω, είναι η περίπτωση της Αμερικανίδας Τέρι Σκιάβο, που ήταν «φυτό» επί 15 χρόνια, ώσπου πέθανε το 2005, όταν πια ένα δικαστήριο της Φλόριντα ενέκρινε τη διακοπή της τεχνικής υποστήριξης της.

Επίσης, αν ένας ασθενής αποκαλυφθεί ότι διατηρεί έστω οριακά τη συνείδησή του, τότε, παρόλο που δεν φαίνεται να αντιδρά, μπορεί να νιώθει πόνο, οπότε ανακύπτει το ζήτημα, αν θα πρέπει να του χορηγούνται παυσίπονα.

Για την πρωτότυπη επιστημονική εργασία (με συνδρομή) στη διεύθυνση:

[http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(14\)60042-8/fulltext](http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(14)60042-8/fulltext)

Πηγές: skai.gr -ΑΜΠΕ